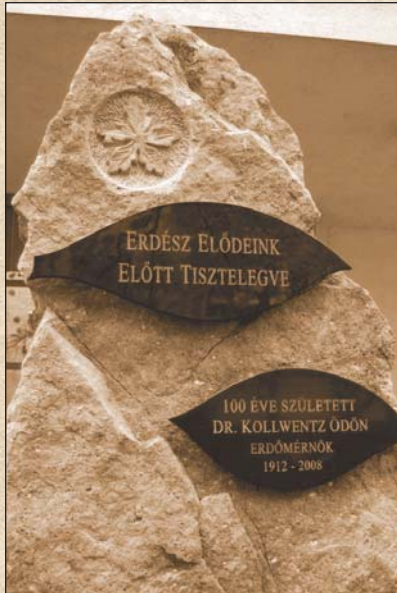

Dr. Kollwentz Ödön

(Debrecen, 1912. okt. 31. – Pécs, 2008. jan. 24.)

Bedő Albert-díjas, rubindiplomás erdőmérnök, Debrecen város tiszteletbeli erdőmestere, az Erdészeti Tudományos Intézet munkatársa. Az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagja.

A középiskolát Debrecenben végezte, majd 1930-tól a Magyar Királyi Bányászati és Erdészeti Főiskola hallgatója volt. Tanulmányait 1935-ben az átkeresztelt József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán fejezte be. Részt vett az Alföld-fásításban, több helyen (erdeivasút-igazgatóként, erdőgondnokként) is dolgozott. 1943-ban jogi diplomát is szerzett.

A háború után tanított az Esztergomi Erdészeti Gimnáziumban, egy ideig a Debreceni Erdészeti Technikumban, végül az 1950-es években Pécsre került a Mecsekerdő Zrt. jogelődjéhez, ahonnan 1973-ban ment nyugdíjba. A nyugdíj mellett az Erdészeti Tudományos Intézet munkatársa volt 1973-tól mintegy 15 évig. Ez alatt az időszak alatt egyetemi doktorátust és kandidátusi címet szerzett. Nagyszámú publikációja jelent meg az *Erdészeti Lapokban*, az *Erdőgazdálkodás és Faiparban*, valamint a *Pécsi Műszaki Szemlében*.

1986-ban az Országos Erdészeti Egyesület Elismerő oklevéllel jutalmazta, 1993-ban megkapta a Bedő Albert-díjat, 2001-től az Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagja. 2005-ben kapta meg rubindiplomáját. Pécsen, 2008. január 24-én hunyt el.

Sírhelye: Dr. Kollwentz Ödön sírja Baranya megyében (7600 Pécs), a Pécsi Köztemető Z parcellájában található (GPS-koordináták: szélességi fok 46.051136 N, hosszúsági fok 18.231858 E).

Tiszteletére emlékkövet állítottak Pécsen, a Rét u. 8. szám alatt, a Mecsekerdő Zrt. épülete előtt (GPS koordináták: szélességi fok 46.070095 N, hosszúsági fok 18.22287 E).

Hibbey Albert

(1917–2004)

Kaán Károly-díjas okleveles erdőmérnök, az Országos Vízügyi Főigazgatóság erdészeti főmérnöke, az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagja.

Egyetemi tanulmányait 1942-ben fejezte be Sopronban, ahol az Ifjúsági Kör elnöke volt. Még ebben az évben belépett az Országos Erdészeti Egyesületbe.

Erdészeti szolgálatát Máramarosban kezdte meg. A Dombói Erdőhivatal vezetője volt. A II. világháború után a Bükkbe, majd a Pilisbe került. Az 1956-os forradalom során tanúsított kiállása, munkástanácsi elnöki szerepvállalása miatt elbocsátották. A felmondása „országos hatáskörű” volt, vagyis eltiltották attól, hogy munkát vállaljon a Magyar Állami Erdészetnél. Rövid ideig mint múzeumi építésvezető dolgozott, majd 1957-ben az Országos Vízügyi Főigazgatósághoz került, ahol az erdészeti szakágazat vezetőjeként az ártéri erdők ügyét gondozta. Elismert újító, oktató, tankönyvírói tevékenységgel a háta mögött, köztiszteletnek örvendő erdészeti főmérnöként ment nyugdíjba. Húszéves vízügyi

szolgálat alatt tevékenyen közreműködött 10 ezer hektár új erdő telepítésében és 11 ezer hektár csatorna menti fásítás kivitelezésében.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek több mint 60 évig volt tagja, az Erdők a közjóért szakosztálynak pedig alapító tagja. Számos szakmai bizottságban vállalt aktív szerepet, különös tekintettel az erdészeti vízgazdálkodásra. Szakmai munkája elismeréseként 1993-ban Kaán Károly-díjjal tüntették ki. Példamutató életpályája, szakmánk iránti elkötelezettsége elismeréseként az Országos Erdészeti Egyesület 2003-ban tiszteletbeli tagjává fogadta.

Sírhelye: Hibbey Albert 2004-ben hunyt el. Az Apátkúti Fűvészkertben búcsúztatták, majd hamvait a Bükk-fennsík Ölyves völgyfő Tamás-laposán szórták szét.